

cf. textes de traducció - in CD Savall

improvisar en lligant el text llatí en el mode rélla
et en la altura de sonchàix.

Savall est
vntou + haut

- possibilitat de tenen
et de boudou a la hieua

troba pràcticament en la totalitat del c. 110 (manca sols en la primera estrofa, que és la que reproduïm) i en més de la meitat de les cobles de c. 184 (figura en 1, 2, 3, 6, 9, 11 i 12; manca en 4, 5, 7, 8, 10 i 13), sense descobrir una raó òbvia a la comentada variació. Més importància des del punt de vista de la tradició musical revesteix —crec— l'altra varietat, que consisteix a afegir un «la» al mateix «clímacus» precedint, però, la nota «si», en la versió de c. 184 (manca només en les estrofes 1 i 3). Heus aquí la melodia completa de la traducció llatina, en la qual s'han omès les esmentades variacions (advertiment que val també per a les altres transcripcions musicals), en una versió de Josep M. Gregori⁴⁹.

+ l'tou⁹

en reu;
chantez
un RÉ

Iu-di-ci-i sig-num: tel-lus su-do-re ma-
des-cet. Et cae-lo rex ad-ve-
ni-et per sae-cla fu-tu-rus:
sci-li-cet in car-ne prae-sens ut iu-
di-cet or-bem.

La música del refrany, l'única que en la traducció llatina es publicà en l'*Ordinarium barcinonense* de 1569 (en pautat de quatre ratlles) i que reproduí Briz el 1874, segons la versió de l'esmentat musicòleg, és:

49. Es publiquen els textos adaptats segons la normativa més actual en l'edició de música medieval, que respecta tant com pot el text original en ritme i forma dels grups pneumàtics. Haig d'agrair-ho públicament a l'amic Josep M. Gregori qui, en assabentar-se del meu treball, em brindà generosament la seva col·laboració.